

LA FARGA

R E V I S T A D E S A L T



ELS ESPIADIMONIS

IX - NÚM 90 - JULIOL-AGOST 1987

VIDA DEL CASAL

Publicitat

Ja fa anys que, al Casal, mirem de passar l'estiu en família, em refereixo com sabeu a les Vetllades d'Estiu, aquesta fórmula que consisteix en buscar un pretext qualsevol (una obra de teatre, una pel·lícula, etc.) per parar la fresca tots plegats, asseguts a sota dels arbres en les nits caluroses en que no s'està bé a casa i encara fa massa xafagor per anar-s'en a dormir.

La fórmula, a Salt, ha tingut èxit (prova d'això és que la idea s'ha repetit promoguda per altres associacions i fins i tot pel mateix Ajuntament), m'atreiria a dir que l'èxit ha estat desigual, fonamentalment a causa del fet que en uns llocs, com al Casal, es disposa d'una base de persones disposades a assistir a les vetllades, i en d'altres s'ha d'estimular al personal, ja sigui amb publicitat, amb grans espectacles, amb el que sigui, a fi de promoure l'assistència. Certament hem d'estar contents d'haver aconseguit formar aquesta «Família» de socis del Casal, que no necessiten gaire publicitat per acudir a la crida del Casal.

Tot aquest preàmbul, que no deixa de ser una reflexió personal que de segur no serà compartida majoritàriament, ha sorgit a causa del fet que la setmana abans de la Cantada d'havaneres, la nostra X.ª Cantada d'Havaneres, va haver-hi un senyor, responsable de l'Ateneu Municipal de «Can Panxut», que va dedicar-se a tapar, deliberadament els cartells anunciadors de la nostra Cantada d'Havaneres, amb uns immensos cartells de propaganda dels actes de Can Panxut; la seva reproable (a mi m'ho sembla) actuació tampoc va tenir èxit; el Casal va continuar reunint la seva gran família entorn de les Havaneres, mentre a Can Panxut hi continuen anant quatre gats.

A Salt, la publicitat no és el tot.

A LA TAULA DE LA FARGA:

Hem rebut:

— Fulls informatius n.º 2 i 3 de CÀRITAS DIOCESANA.

— Quaderns del comerç n.º 25 Juliol/87 del Consell de Cambres de Comerç de Catalunya.

— Carta del nou president de la Diputació de Girona, Sr. Josep Amau i Figuerola a la REVISTA LA FARGA amb motiu de la seva presa de possessió.

— Revista «FORN D'ANELLS» núm 12 (mesos d'abril, maig i juny) publicat per l'Ajuntament de Fornells.

— Revista «LA TERRA», Editada per la Unió de Pagesos.



Ha sortit:

El Programa de la Festa Major que cada any edita el Casal de Jubilats. Enguany a la portada hi ha reproduïda l'obra de Jaume Faixó, fet expressament per a la Festa. El Programa consta de 136 pàgines i és editat a tot color. Esperem que us hagi agradat!

CARTES A LA FARGA

Fontcoberta, 23 de juliol de 1987

Benvolgut senyor,

Dijous, 23 de juliol de 1987. Són dos quarts de dotze del matí. Llegeixo al PUNT DIARI: «La bona salut de «La Farga»». Em satisfà veure que una revista local gaudeix de molta bona salut. Felicitats! No tothom pot dir-ho.

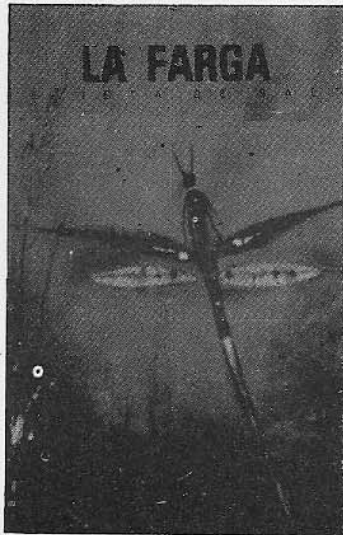
Sóc un enamorat de les revistes locals. Una tasca callada i eficaç, i sense esperar cap d'aquelles gratificacions que el món ofereix a aquells «Monstres» de la literatura.

Bé. Un servidor voldria conèixer l'esmentada revista.

Bé, no el canso més. Sort i... cap al número 100!

Ben agraït

Josep Vilanova



ANY IX · N.º 90

JULIOL-AGOST 1987

Portada:
LLUÍS MATEU

La Farga/Revista de Salt. Edita/Casal de Jubilats. **Consell de Redacció**/Lluís Mateu, Guillem Terribas, Miquel Casellas, Joan Boada, Jaume Bosch, Martí Fita, Josep M.ª Oliveras, Bel Bosch i Josep Guardiola.

Col.laboradors habituals/Quim Pla, Alicia Vila, Pepa Bouis, Eva Escuin.

Col.laboradors en aquest número/Ramona Antal, Xavier Sunyer i Dolors Garcia Cornellà.

Fotògraf/Manel Lladó. **Correcció**/Toni Rusalleda. **Administració**/Emili Crous, Joan Boada i Miquel Casellas. **Distribució**/Pitu Geli, Josep Cebrian i Josep Gassiot. **Compaginació i disseny**/Equip La Farga. **Tirada**/1.500 exemplars **Redacció**/Passeig Verdguer, 1 - Tel. 23 04 98. **Impressió**/Pagès Impremta Anglès - Tel. 42 01 07. **Dipòsit Legal**/Gi-3356-79.

La Festa Major torna a ser vida

Fa un parell d'anys llençàvem des de LA FARGA una editorial pessimista. Amb el títol «Se'ns mort la Festa Major?» fèiem una relfexió sobre el davallament de la nostra Festa gran i la poca participació popular que molt actes tenien.

La Festa estava abatuda, moribunda. Pels carrers no es veia ambient de joia i molt poca animació; l'envelat atreia poc públic, llevat de comptades ocasions, i els saltencs eren els primers, que en aquestes dates, marxaven del poble per passar les seves vacances a fora, a la costa, a la muntanya o a l'estranger.

Cal dir que per aquelles dates es va promoure un debat col.lectiu sobre la necessitat de renovació de la Festa Major. HOM deia si calia canviar fins i tot els dies. Altres comentaven la dinàmica rutinària en què havia caigut...

Pel que sigui, això va coincidir amb la renovació de la Comissió Organitzadora. Van entrar a la Comissió cares noves, i la participació directa d'altres entitats (Rialles, Salt Sardanista, Club de Bàsquet Salt...), juntament amb comissions o associacions de barri, van donar una empenta nova a la Festa i, certament l'han revifat com tothom pot notar.

ooOoo

L'any passat fou un exemple d'animació popular. Als carrers hom notava a les tardes un moviment gran i un ànim

real de feta. Aquest fet ha coincidit, sens dubte, amb l'emplaçament dels balls al pati del col.legi «La Farga», lloc situat equidistant entre el barri-vell, el nucli del veïnat i l'eixample. La gent hi pot anar a peu caminant pel carrer Major. Per altra banda, els desavantatges de la supressió de l'envelat han pogut ser compensats per una rebaixa de costos de la feta, cosa que ha fet que els preus de les entrades fossin molt més assequibles i certament baixes, i això ha engrescat a molta gent a adquirir-les la qual cosa no passava temps enrera.

La instal.lació de la «Fira Cultural» al Passeig de la «Ciutat de Girona», on diferents entitats tenen un stand propi, juntament amb les exposicions a Les Bernardes i l'engarlament del carrer Major, han contribuït a una revifalla de la fesa.

A això, hi cal afegir l'ornamentació de molts de carrers pels propis veïns, cosa que fa possible que aquests visquin la Festa, la comparteixin entre ells i donin al poble un aspecte més viu i alegre. Certament, la Fesa Major torna a ser viva.



SUMARI

LOCAL

Vida del Casal: Publicitat.....	2
A la taula de La Farga.....	2
Cartes a La Farga.....	2
Editorial.....	3
Rialles d'aquí.....	4
LA TRIBANA	
A cal Mut, si us plau.....	5
FINESTRA OBERTA	
El «Mas Llorens» de Salt.....	6 i 7
LA GALLINETA	
Saltencs d'altres països.....	8
ESPORTS DE FARGA	
Salt: Dona i Esport.....	9

TEMA CENTRAL

La Libél.lula del pla de Salt.....	10 a 13
IMATGES	
L'Estiu-Total.....	14
L'altra imatge: Contrasentits.....	14 i 15
SPLASH/GLOP	
La sabatilla còsmica.....	15
CULTURA	
Festa Major -Exposicions.....	17
LA FARGA LÀCTICA	
II Premi a la normalització.....	18
CAGAFERRO	
Acudit foll.....	19
La vida amb humor.....	19

RIALLES D'AQUÍ

Vam anar a Gavà



Cada any per aquestes dates, els grups Rialles de tot Catalunya ens reunim amb el propòsit de conèixer els nous grups d'animació. Aquest any, els dies 20 i 21 de juny, vam anar a Gavà. Amb nosaltres va venir el cuc (aquell animaló que corre pels carrers de Salt durant la festa del Carnestoltes), que ens féu parar pel camí, en més d'una ocasió, ja que la seva cua no es volia estar a la boca del cotxe i anava caient lentament.

Després del sopar vam veure l'espectacle «Sing-

Sing» a càrrec del Teatre Mòvil, més tard ballàrem amb l'orquestrina «La Genuïna». A mig ball, «La Companyia General del Foc», féu un espectacle de foc i es continuà amb el ball.

A l'endemà, cada grup exposà el que havia portat (nosaltres vam exposar el cuc). A les 11'15 hi hagué taula rodona amb el tema: **Els espectacles per a nois i noies en els mitjans de comunicació.** En aquesta hi havia el conegudíssim Pep Parés l'«Oliana Molls» (en-

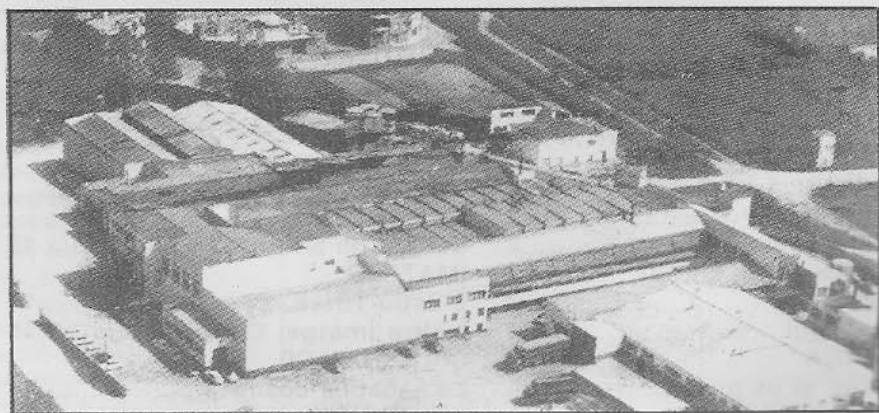
tre altres). En acabar-la, el grup «U de Cuc» ens oferí «El conte de mai acabar».

La cloenda d'aquesta trobada es féu amb un dinar de germanor. Aquests eren els espectacles i activitats per als membres dels grups Rialles, per al públic en general n'hi havia d'altres.

El 12 de setembre a les 6 de la tarda i a la plaça Onze de Setembre, el grup «Xip-Xap» ens oferirà un espectacle de pallasos amb el títol «Que no esmorzem?»

Argument: Dos músics volen organitzar un concert però dos especialistes en mudances els estorben. Aquests 4 personatges viuran un seguit d'aventures molt divertides. Acabaran explicant-se cançons, històries i danses.

EVA ESCUIN
M.ª MERCÈ SÀNCHEZ
Foto: CARME CARBÓ.



Frigorífics del Ter, S.A.

CARNS DE PORC I BOVÍ
Repartiment diari

**ESCORXADOR
GENERAL
FRIGORÍFIC**

Sala d'especejar

Carrer Major, 419
Tel. 23 31 11
SALT

A Cal Mut, si us plau!

Si de Can Pixera en diem a «Can Pipí» de Can Pep del Cafè el «Joseph Pub» i de Cal Mut «Casa Coll», d'aquí a poc temps serem una ciutat dormitori sense suc ni bruc.

Si voleu saber de què ve aquest encapçalament, us diré que he llegit que el sopar de germanor de la festa del Carrer de la Processó es va fer al pati de Can Coll.

Inconscientment, potser, per por de donar un mal nom a un indret dels més bonics del Barri Vell, s'ha canviat el nom d'una casa a la qual en Pere Mut va donar el seu, fa més de 750 anys. El primer de gener de l'any 1233 en Pere Mut era ja un home lliure de la nostra Vila.

En el n.º 10 de «LA FARGA» del mes de març de 1980 podeu llegir l'article de l'historiador Josep Clara de «**SOBRE LA FAMÍLIA MUT**».



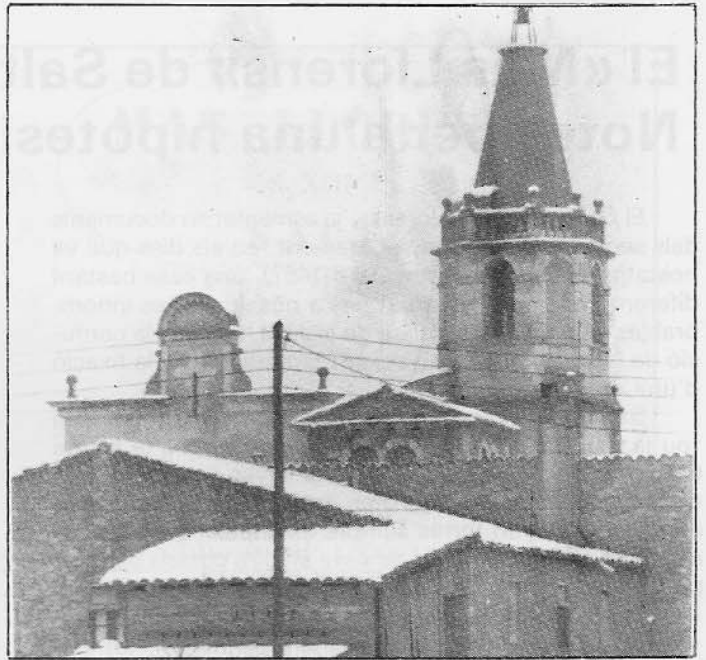
Darrera aquesta finestra hi han vist passar més de set segles de la història del nostre Poble, els qui han viscut a Cal Mut.

Ja tenim rellotge nou!!

Jo em pensava que les persones que havien de decidir el canvi del rellotge del campanar de l'església de Sant Cugat del nostre Poble, tenien clar que el que calia era posar una màquina de rellotgeria nova, i no pas treure la personalitat del Campanar amb l'emplastre d'una esfera de plàstic enllumenada amb fluorescents sobre una de les torres més notables del Barri Vell.

Aquesta és la pobra opinió de qui, amb el vostre permís, escriu aquestes ratlles, i m'agradaria saber-ne d'altres. També pot ser que hom vagi errat i que la majoria dels veïns opini que la solució del nou rellotge és la millor.

També ens han canviat el so de les hores i els quarts, i tampoc em sembla bé. No soc tècnic en la matèria i, per tant, no puc assegurar que hauria estat possible mantenir



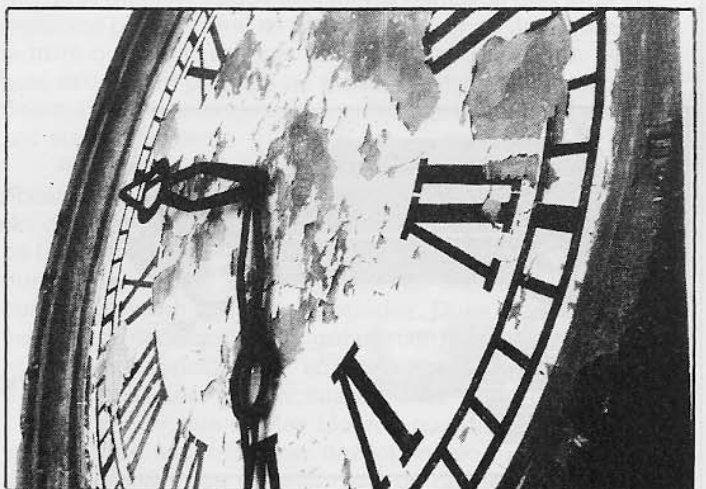
Les campanes del rellotge ja no serveixen. Qui sap si han pensat a baixar-les i acabar la punta del campanar amb una cúpula de plàstic d'on sortirà el raig laser prepotent i futurista.

les campanes del rellotge antic amb la nova màquina, però si això fos possible demanaria que tornessin les coses al seu lloc.

Quan el Sr. Esteve Font va arreglar l'antiga màquina de rellotgeria vaig agrair-li que des de la Tribana pogués tornar escoltar l'«hora del Poble», com també li devien agrair amb el seu silenci els meners dels nostres Comuns. Ara demanariem que es poguessin tornar a sentir.

Si des de la Casa de la Vila malden per a recuperar el Barri Vell i dignificar el mobiliari urbà d'aquest sector: noves plaques de carrer, papereres, enllumenat, façanes, etc., com s'explica que s'hagi actuat amb tanta barroeria en l'assumpte del «Rellotge del poble»?

Si no m'ho expliquen no ho entenc, i si m'ho explica algú em serà molt difícil de comprendre-ho.



L'esfera necessitava una restauració, però sembla que va faltar el sentit comú. Sort que a la Catedral de Girona varen tenir més seny.

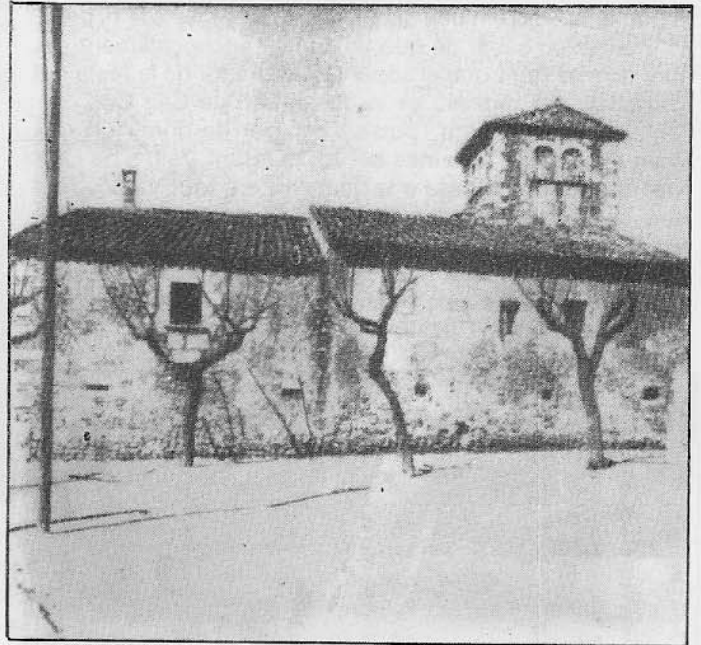
El «Mas Llorens» de Salt Notes per a una hipòtesi històrica

El Casal dit «Mas Llorens», ja esmentat en documents dels segles XIII-XIV, era segurament, en els dies que va hostatjar el príncep Ferran (16-8-1467), una casa bastant diferent de la que ha arribat fins a nosaltres. Les innombrables intervencions al llarg de la seva història i la confusió de les restes que avui veiem, fan molt difícil la fixació d'una cronologia precisa.

Sembla clar, però, que la seva implantació originària fou la d'un mas fortificat tipologia abundant a la planta del Gironès, caracteritzada per les seves esveltes torres que permetien de guaitar a gran distància i preparar-se per a la defensa. Eren torres sempre exemptes o adossades a l'edificació principal, que tancava un dels costats del gran pati, amb una sola entrada i altres parets defensives. Amb el creixement de l'economia familiar la construcció s'anava ampliant, normalment de manera perimetral, tot voltant dos o més costats del pati. A mesura que les funcions defensives perdien importància, els valors representatius de les torres cobraven protagonisme, i eren elles les que rebien els tractaments decoratius més acurats per part dels seus propietaris.

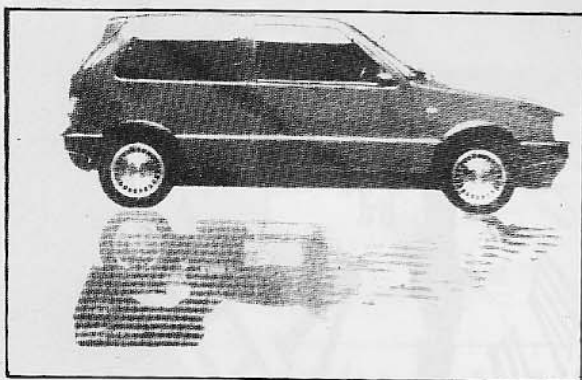
Si fins als segles XVII i XVIII els canvis de fesomia d'aquests casals es devien sobretot als fets bèl·lics i a les variables conjuntures econòmiques dels pagesos que els habitaven, no és així a partir del segle XIX, especialment, pels masos que, com el mas Llorens, es troba a prop del casc urbà i és ràpidament engolit pel seu teixit.

Això fa que, en iniciar les investigacions sobre la seva evolució històrica, s'hagi de començar per una feina prèvia de neteja d'obres modernes superposades: enderroc d'envans i cels rasos, repicat i neteja de parets per tal d'arribar a descobrir, sota nombroses capes de calç i d'argamassa, quins són els diferents tipus d'aparell de la mamposteria, i les diferències entre els treballs de picapedrer d'unes i altres èpoques.



Iniciades ara fa pocs dies aquestes feines de neteja i a falta de l'opinió d'especialistes més capacitats, estem en condicions d'avançar alguna hipòtesi sobre la seva cronologia.

Es quasi segur que la construcció originària (segle XIII o anterior) consistia en la torre que avui es troba al mig de la casa i que en aquell moment estava tan sols adossada per un cantó a una elemental construcció situada a la seva banda nord-est. D'aquest cos de la casa, avui en queden poques restes visibles llevat de la pròpia torre. La seva condició defensiva és palesa en la pervivència d'abundants sageteres per les quals els defensors disparaven les seves ballestes contra l'assetjant.



FIAT Uno Turbo

INJECCIÓ ELECTRÒNICA

Potència: 105 CV. a Velocitat màxima 200 Km/h.
Acceleració: 0 a 100 Km/h en 8'3 segons

VITSA

Concessionari Oficial per a Girona i Província

FIAT

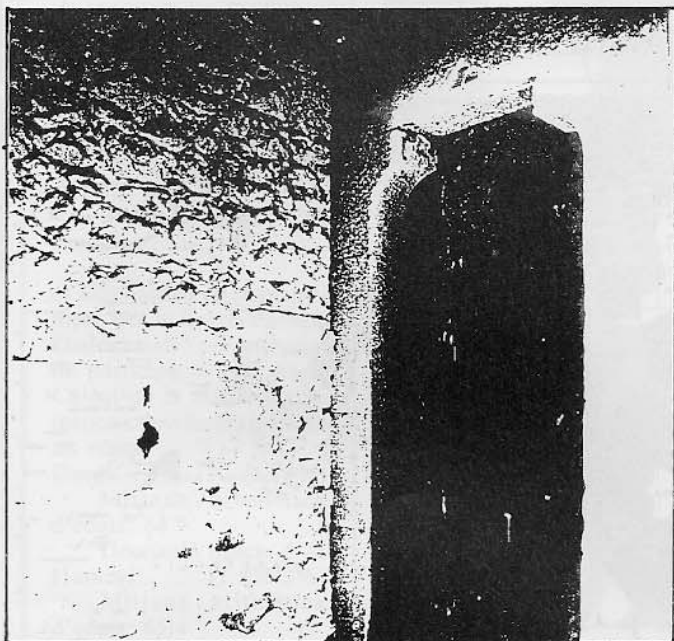
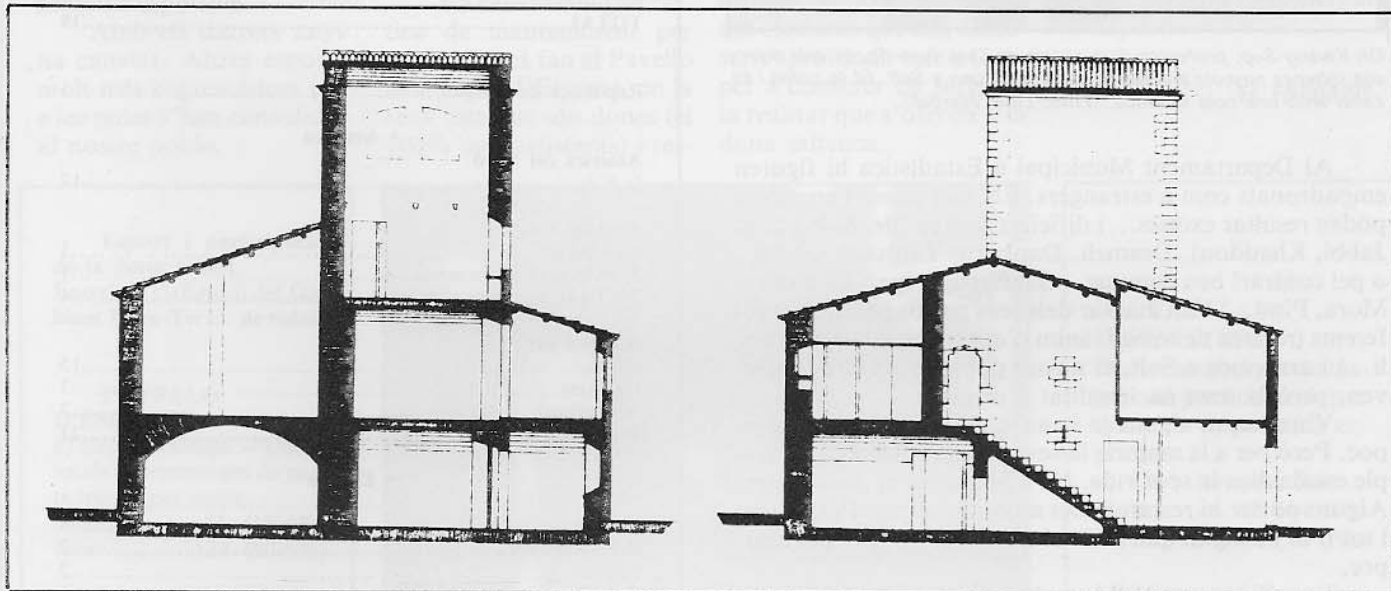
Avgda. Sant Narcís, 28 - Telèfon 24 12 12 - 17005 GIRONA

Servei Oficial: **GARATGE INTERNACIONAL**

Ctra. Girona-Anglès • Telèfon 23 15 61 - SALT

Es de suposar que quan l'any 1467, el futur rei Ferran el Catòlic i la seva mare la reina Joana s'hi hostatjaren el casal devia reunir prou condicions de seguretat i noblesa. Tanmateix, podem estar segurs que l'elegant escala de cargol adossada a la torre i les més importants obres de defensa realitzades són posteriors al reial estatge, ja que les espitlleres que han aparegut són d'arma de foc i per tant no anteriors al segle XVI, data en què es generalitza l'ús d'aquestes armes.

Aquestes importants obres defensives no degueren servir gaire temps, ja que el 1609 se'n feren unes de no menys importants i de signe radicalment contrari: grans i petites finestres, amb diverses formes i decoració gòtico-renaixentista, transformen la torre en un element, més que defensiu, emblemàtic de la nova condició del pagès, que amb l'èxit de la revolta remença millora considerablement: «Me facit 1609 Gaspar Llorens» és l'orgullosa inscripció que figura a la llinda de l'elegant finestra renaixentista del primer pis, a la façana de ponent de la torre.



Detall de l'arribada de l'escala anterior i l'accés a la Sala principal, amb porta renaixentista. A l'esquerra, detall d'una espitllera d'arma de foc.

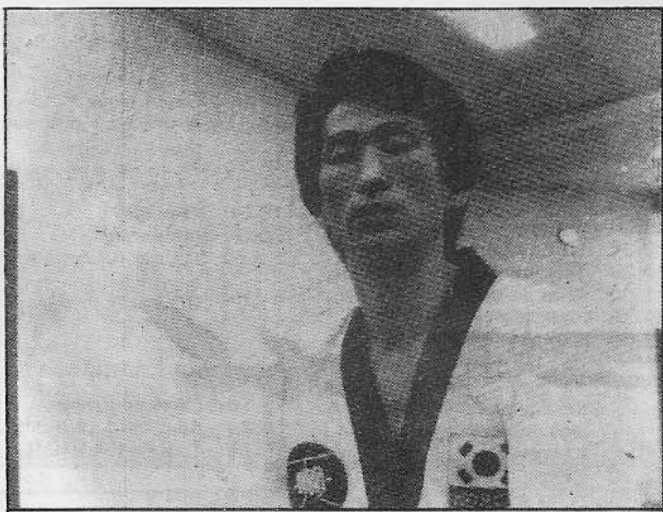
A la mateixa època (potser els mateixos dies amb els mateixos picapedrers) es disposa a la banda de llevant de la torre que devia ésser la sala principal de la casa, de la qual estant s'hi practica un portal (de factura idèntica al finestral de llevant) que porta a l'escala de cargol i als pisos alts de la torre.

Als murs d'altres habitacions s'hi practicaren també finestres de grans dimensions, de formes diverses però totes elles amb festejadors interiors i una espitllera d'arma de foc sota l'ampit. Aquest fet no és gens estrany, ja que durant els segles que seguiren, la pau fou lluny de consolidar-se en aquestes contrades. Dues d'aquestes finestres, de decoració tardo-gòtica, coronades amb arc cònopial i guardapols recte, són avui col·locades junt amb d'altres de falses, a la façana del Mas Ribot de Salt.

No cal dir que el Mas Llorens guarda encara molts secrets, que esperem anar descobrint en futurs treballs d'investigació i que és important de conèixer-los abans d'endegar el projecte de rehabilitació per a ús com a Museu d'Història Local, que l'Ajuntament ens ha encomanat.

RAMON ARTAL i RODRIGUEZ
Cap dels Serveis Tècnics Municipals

Saltencs d'altres països



Oh Kwang Sup, professor d'un centre de Taek won-do, és dels diversos saltencs nascuts a altres països i que viuen a Salt. Ell és coreà i és casat amb una noia saltenca. (Foto: Lluís Vilardell).

Al Departament Municipal d'Estadística hi figuren empadronats com a estrangers. Els seus noms i cognoms poden resultar exòtics... i difícils (Baskerville, Sulayman, Jabbi, Khaddouj, Drameh, Danburu, Tarouam, Sillah.. o pel contrari ben comuns... Santiago, López, González, Mora, Pino...) Van marxar dels seus països per motius diferents (recerca de treball, ànim d'aventura, tal vegada exili...) i ara viuen a Salt, el nostre poble. Tots ells conserven, però la seva nacionalitat d'origen.

Viuen aquí, alguns ja fa anys, d'altres han vingut fa poc. Però per a la majoria la seva estada a Salt és una simple escala dins la seva vida. No s'hi quedaren pas sempre. Alguns potser hi restaran més anys que altres. Potser fins i tot n'hi ha algun que s'hi vol quedar a viure-hi per sempre.

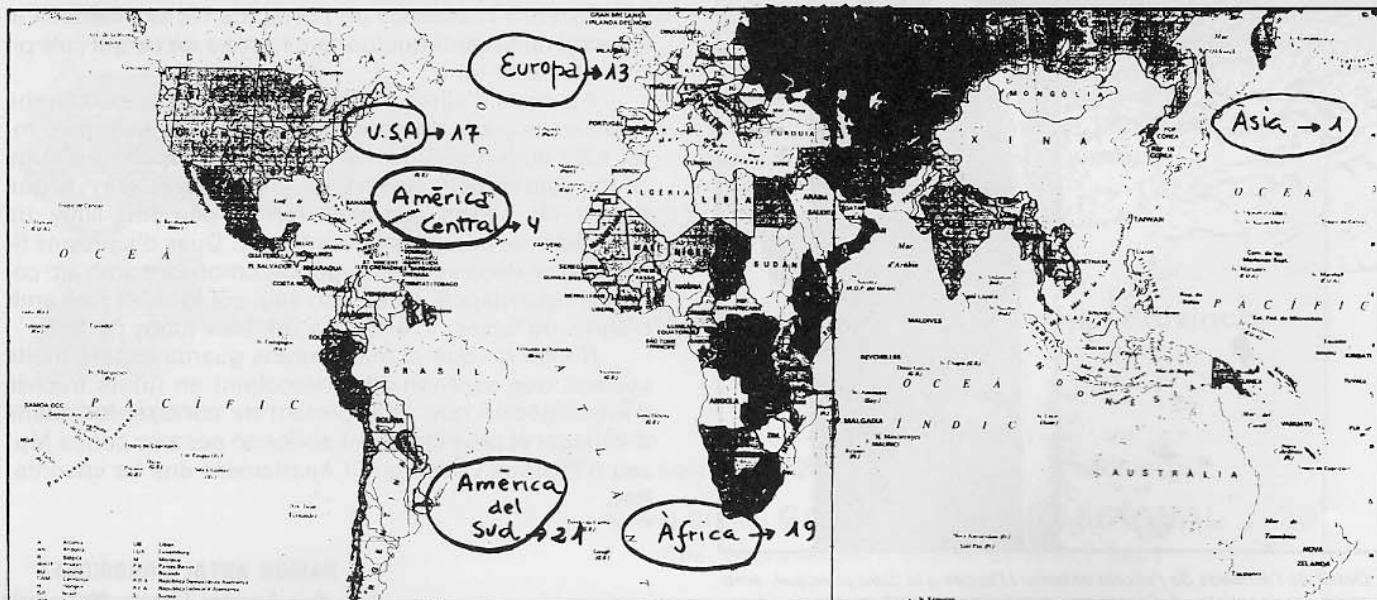
La major part d'ells, però quan hagin reunit els diners suficients, o les causes per les quals van venir a viure aquí hagin canviat, tornaran al seu país d'origen o potser emigraran a altres pobles.

La seva presència a Salt és poc nombrosa. Tan sols 75 són les persones que, com a estrangers, figuren al Padró Municipal. Tenen la seva residència aquí i treballen al camp, al comerç, la indústria o als serveis. En general participen poc dins la vida col·lectiva i quan el grup és un xic nombrós s'agrupen entre ells.

La majoria passarien desapercebuts, si no fos que el color de la pell, el seu rostre i fesomia, o bé el seu parlar, denota que han nascut en un país diferent del nostre, alguns d'ells molt lluny d'aquí, i que l'enyoren molt sovint per a tornar-hi. Allà, n'hi ha que hi tenen la seva família, la seva dona o els fills, i ansien poder-s'hi reunir.

PAÏSOS D'ORIGEN DELS ESTRANGERS EMPADRONATS A SALT

• Àfrica	
Marrocs.....	5
Gàmbia.....	14
TOTAL.....	19
• Àsia	
República de Corea.....	1
• Amèrica	
Amèrica del Nord	
U.S.A.....	17
Amèrica Central	
Hondures.....	3
República Dominicana.....	1
TOTAL.....	4
Amèrica del Sud	
Xile.....	15
Uruguai.....	3
Argentina.....	3
TOTAL.....	21
• Europa	
Itàlia.....	3
França.....	3
R.F. Alemanya.....	2
Bèlgica.....	2
Gran Bretanya.....	1
Suècia.....	1
Països Baixos.....	1
TOTAL.....	13



Procedència dels estrangers empadronats a Salt.

Participació de la dona a l'esport saltenc

Al nostre poble durant molts anys l'esport ha estat una activitat bàsicament masculina. Si deixem a part l'excursionisme, molt lligat a l'Agrupament Escolta Sant Cugat, la dona pràcticament no feia «esport» a la nostra vila. Després vingué el «C.E.S.» El predomini gairebé total del futbol (esport gairebé monopoli i únic), sempre va fer que les dones en la seva major part, es desentenguessin de la pràctica esportiva.

Això els darrers anys ha canviat. Altres esports molt més engrescadors per a les noies s'han consolidat al nostre poble.

Així al costat del Bàsquet femení, la participació de la dona té un alt índex lligat amb el Patinatge i el Sambo.

A nivell mitjà el Bàsquet i l'Excursionisme hi tenen una funció a jugar ja que més del 40% dels practicants són noies.

En un apartat molt més baix tindriem la Lluita Greco-Romana, dels quals de cada 40 practicants només 1 és una noia.

En canvi en la gimnàstica de manteniment per adults que es fan al Pavelló Municipal d'Esports, en la seva totalitat són dones (el 100% dels assistents) i res-

pecte a la Tercera Edat, les dues/terceres parts són dones jubilades i en canvi només un terç són homes.

Aquestes dades són extretes d'un estudi més global sobre «La Participació i motivació de la dona a Salt», estudi realitzat pel **Gabinet Psicotècnic de Salt**, els autors del qual són la **Dolors Mirandes** i en **Jordi Matas**.

Sobre ell caldrà acudir en properes conclusions i estudis, ja que ens expresen elements que són necessaris aprofundir més a fons, per a conèixer els serveis i la realitat que s'ofereix a la dona saltenca.

La conclusió és que la dona va entrant en el món de l'esport, especialment si se li ofereixen activitats que a ella li interessa. També encara que lentament, va assumint càrrecs de responsabilitat en les juntes directives dels seus clubs.

Finalment fer constar que a nivell municipal la responsable d'Esports és una dona, precisament la Carme Carbó que com a regidora és alhora presidenta del Patronat Municipal d'Esports.

EL FARGAIRE

Esport i participació de la dona a Salt.
Extret de l'«Estudi del Gabinet Psico-Tècnic de Salt».

PAVELLÓ D'ESPORTS

a) Esport escolar —Dades totals i percentatges de participació per sexes.

Nenes.....31 (19'4%)
Nens.....129 (80'6%)

b) Gimnàstica de manteniment per adults. Dades totals i percentatges de participació per sexes. Càlcul de la mitjana aritmètica i desviació típica de les edats.

Dones.....41 (100%)

Mitjana aritmètica d'edats: 38'7

Desviació típica: 8'65
Homes.....

c) Gimnàstica de manteniment per la Tercera Edat. Dades totals i percentatges de participació per sexes. Càlcul de la mitjana aritmètica i desviació típica de les edats.

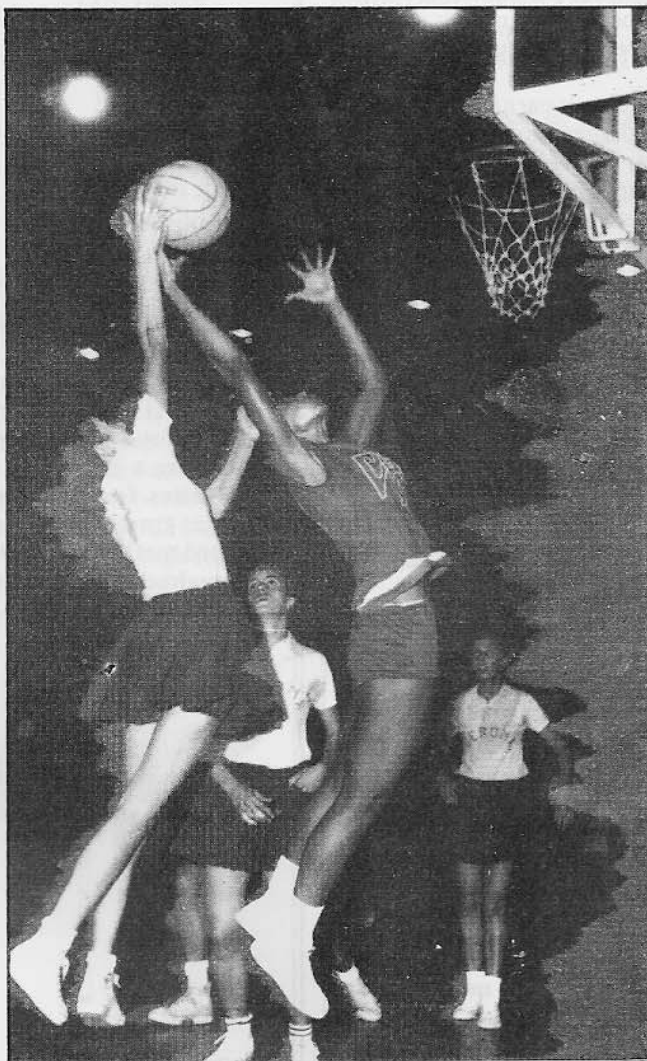
Dones.....30 (63'8%)

Mitjana aritmètica d'edats: 64'9

Desviació típica: 5'71
Homes.....17 (36'2%)

Mitjana aritmètica d'edats: 65'4

Desviació típica: 4'97



A Salt, les noies cada vegada practiquen més l'esports. Aquí veiem un partit de bàsquet internacional al Pavelló Municipal. (Foto: Carme Carbó).

ENTITATS ESPORTIVES

Dades totals i percentatges de participació per sexes en la pràctica esportiva.

a) Club Bàsquet Salt
Dones.....48 (44'4%)
Homes.....60 (56'6%)

b) Agrupació Esportiva Salt
Dones.....64 (49'6%)
Homes.....65 (50'4%)

c) Centre Excursionista Saltenc
Dones.....280 (40'4%)
Homes....413 (59'6%)

d) Associació Esportiva Coma Cros
Homes.....216 (100%)

PERCENTATGES DE PARTICIPACIÓ DE LA DONA EN DIFERENTS ESPORTS.

Patinatge.....91'7%
Sambo.....75'0%
Bàsquet.....43'4%
Excursionisme...40'4%
Lluita Greco-Romana.. 25'0%

Gairebé tothom es deu haver quedat sorprès alguna vegada observant el vol sincopat de les libèl·lules, sobretot quan queden suspeses en l'aire i giren sobtadament en angles de 90.º o també per la magnificència dels seus colors o la lluïssor metàl·lica d'algunes espècies. Avui us presentem les que fins ara hem localitzat al Pla de Salt.

Característiques de les Libèl·lules

Els científics han situat els espiadimonis en l'ordre dels odonats, els quals juntament amb les efimers constitueixen la secció dels paleòpters, és a dir, dels insectes antics. Ja fa centenars de milions d'anys que els cavallets de Sant Martí volen per la terra, concretament des de l'era secundària, i, per això, presenten un estadi força primitiu d'evolució (per exemple, només poden batre les ales amunt i avall, la textura d'aquestes ales és membranosa, etc.)

Tenen un cicle vital amb tres fases ben diferenciades: dels ous en neixen unes larves, que a mesura que van creixent, muden la seva coberta exterior (diríem que canvien la talla de la camisa); després de més de nou mudes, sofreixen una metamorfosi i de la larva en surt l'adult (imago), que madura, busca parella, copula, i per tancar el cicle, fan la posta dels ous. Aquest procés es pot repetir dos cops l'any i té dos estadis terrestres (ou i adult) i un d'aquàtic (larva).

El règim alimentari de les libèl·lules és carnívor. Tant els adults com les larves són extremadament voraçs, mengen larves d'altres insectes, moluscs, i fins i tot, petits peixos. D'altra banda elles formen part de la dieta de peixos, aus i rats-penats; per això tenen un paper molt important en els ecosistemes aquàtics.

L'home i les Libèl·lules

L'espècie humana no ha restat indiferent a aquests insectes. A cada cultura hi trobem alguna referència: A Indonèsia i a l'Àfrica se'ls mengen, al Japó les utilitzen com a medicina i són el símbol de l'Emperador, a Amèrica serveixen d'ornament a algunes tribus i a Europa tenen dues consideracions contradictòries, d'una banda, s'associen a elements diabòlics o desagradables, i, de l'altra, són vinculats a Sants o coses abel·lidores.

Aquest procés queda molt ben reflectit en els noms populars que tenen els odonats al nostre país:

- Espiadimonis — Perot o Perotet.
- Tallanassos — Elionors.
- Cavalls de Bruixa — Cavallets de Sant Martí
- Cavalls de Serp — Cavallets de Sant Jaume
- Cavalls del Dimoni — Senyoretetes.
- Estiracabells
- Barretgines
- Pixavins

D'altra banda, les generacions de l'era tecnològica els anomenen HELICÒPTERS.

Els nostres Espiadimonis

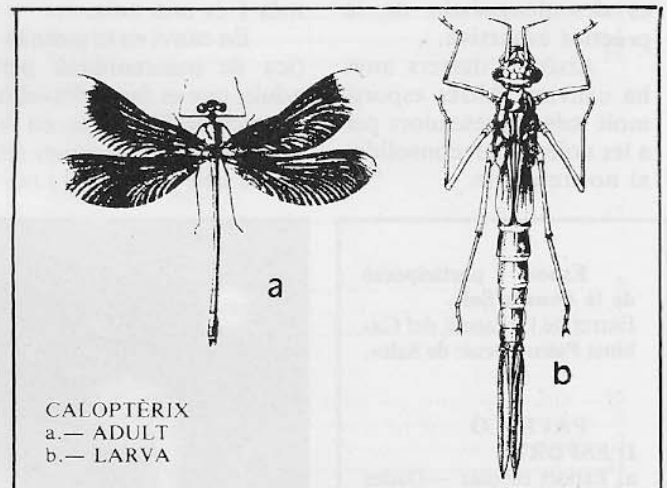
En tot el món hi ha descrites 5.000 espècies de libèl·lules. És evident que la nostra fauna és molt més modesta. De moment n'hem trobat 17 espècies, diferents, pertanyents a 9 famílies. És molt probable, però que aquesta quantitat es vagi ampliant força, donat que de les 120 espècies censades a Europa moltes tenen una àrea de dispersió que ens inclou.

Les Libèl·lules del Pla de Salt
Espiadimonis, Cavallets que volen.

• **ELS CALOPTÈRIX:** Tenen les ales fosques i cos estret. Els trobem a les vores dels recs. Medeixen uns 4 cms. i tenen el cos de colors metàl·litzats. El vol és vacil·lant i curt.

El mediterrani (Calopteryx haemorrhoidalis) VAN DER LINDEN. De cos violeta i blau, amb els darrers segments de l'abdomen vermells i ales marronoses en el mascle.

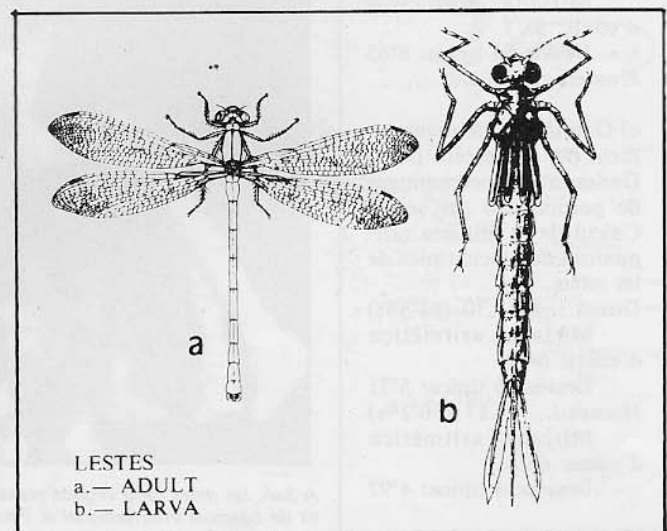
El verge (Calopteryx virgo) LINNÉ: De colors blau-fosc i ales blau-negre, també en el mascle. Les femelles de totes dues espècies tenen les ales de color marró clar. Es poden distingir així, no obstant, pel color del cos.



ELS LÈSTIDS, també viuen en els recs i a les vores del riu. Són més petits i amb les ales sense coloració.

El lestes fosc (Sympecma fusca) VAN DER LINDEN 1820. Amb el cos de color fosc i metàl·litzat. Vola de juliol fins a novembre i hivernen en estat adult. Reapareixen de març a juny.

El lestes fosc (Lestes viridis) VAN DER LINDEN 1825. Més gran que l'anterior. No cal dir que té el cos de color verd metàl·lic. És molt abundant en els creixements que actualment hi ha en el curs del Ter i a la Maçana.



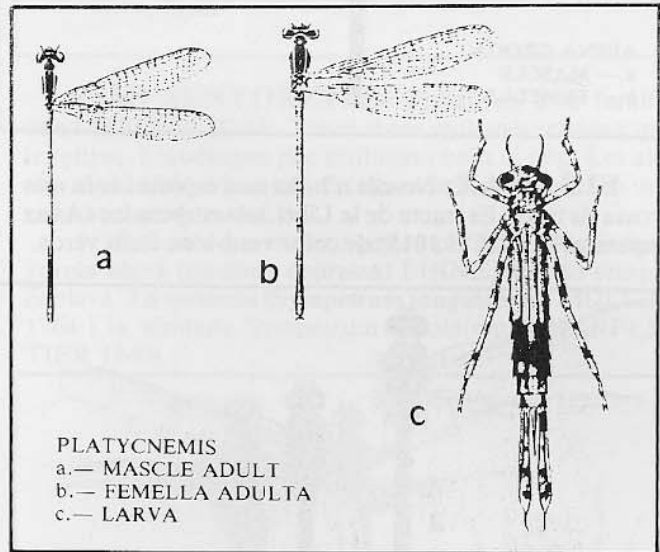
la de Salt

Helicòpters i Senyoretetes:

ELS PLATYCNEMIS: Molt semblants als lèstids, es diferencien per no tenir reflexes metàl·lics al cos. Gairebé mai els trobem volant i per observar-los cal remoure les plantes dels marges del rec, on descansen.

El **Platycnemis ataronjat (Platycnemis acutipennis)** SÉLYS 1841. Cos de color taronja i cap groc amb ulls blaus.

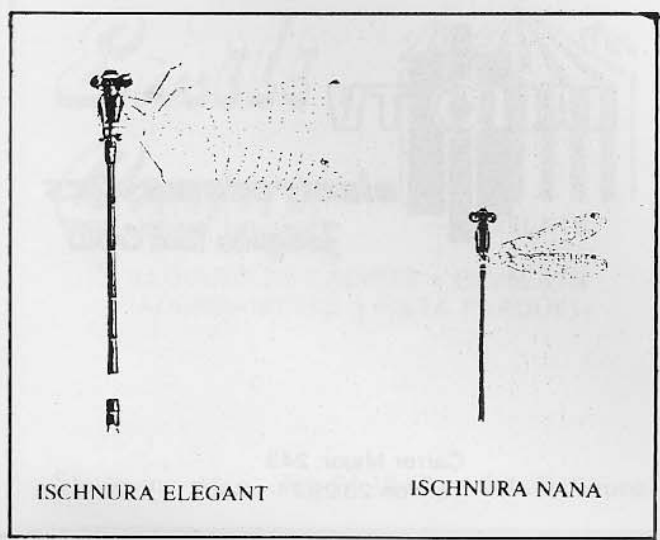
El **platycnemis blanc (Platycnemis patipes)** RAMBUR 1842. Cos glauc i cap vermell amb una ratlla negra horitzontal al front. Vola durant tot l'estiu.



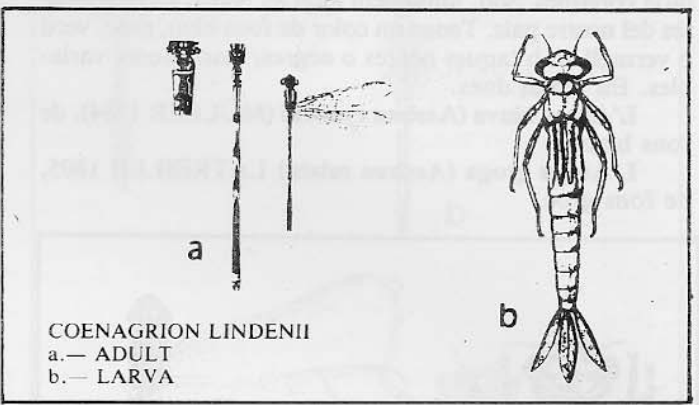
LES ISCHNURES: També de petit tamany, ales translúcides i sense reflexes metàl·lics. El cos sempre de color fosc. Viuen prop d'aigües embassades o amb poc corrent. Són força abundants a les vores del Ter.

La **Ischnura elegant (Ischnura elegans)** VAN DER LINDEN 1820: Cos negre amb un anell blau-cel al 8.º segment de l'abdomen. Vola de març fins a octubre.

La **Ischnura nana (Ischnura pumillo)** CHARPENTIER 1825: Semblant a l'anterior, moltes vegades sense l'anell blau i de tamany molt més reduït. És força rara.



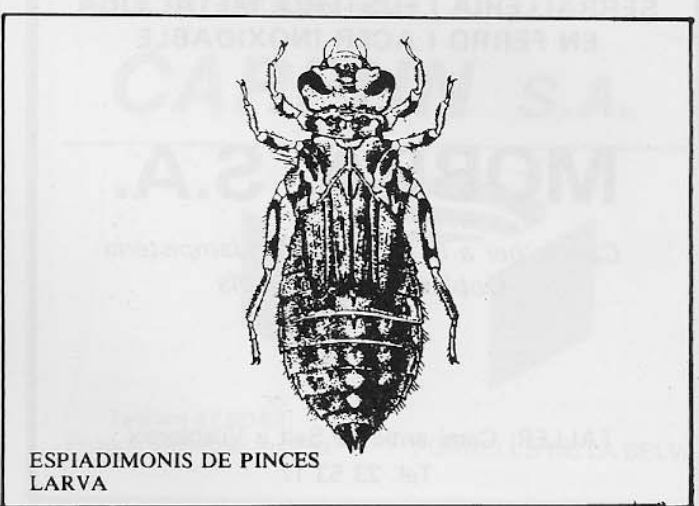
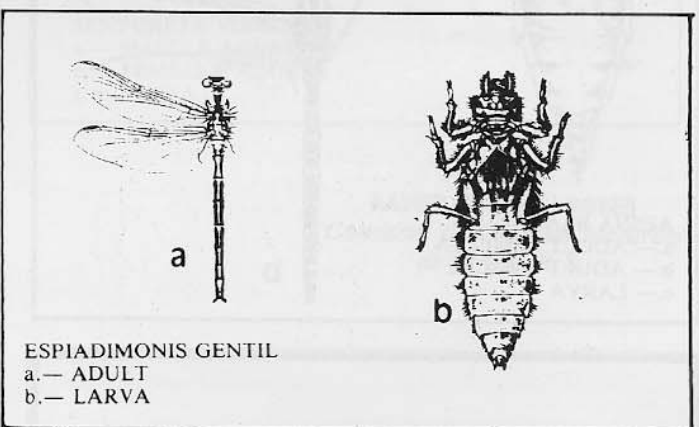
ELS COENAGRIONS: Ja són de més envergadura. Tenen el cos blau o groc amb dibuixos negres, que són els que permeten distingir-los. Més aviat escassegen i l'única cita és la de **Coenagrion lindeni** (SÉLYS 1840).



ELS GÒMFIDS: Són les libèl·lules més vulgars i que tots coneixem. Amb el cos molt més rabassut que les anteriors. Els colors són grocs/verdosos amb taques negres/marronoses fent dibuixos. Les ales són incolores. Tenen un vol molt ràpid.

Espiadimonis gentil (Ghomphus pulchellus) SÉLYS 1840.

Espiadimonis de pinces (Onychogomphus forcipatus) LINNÉ 1758, que només es poden distingir per mètodes complicats.

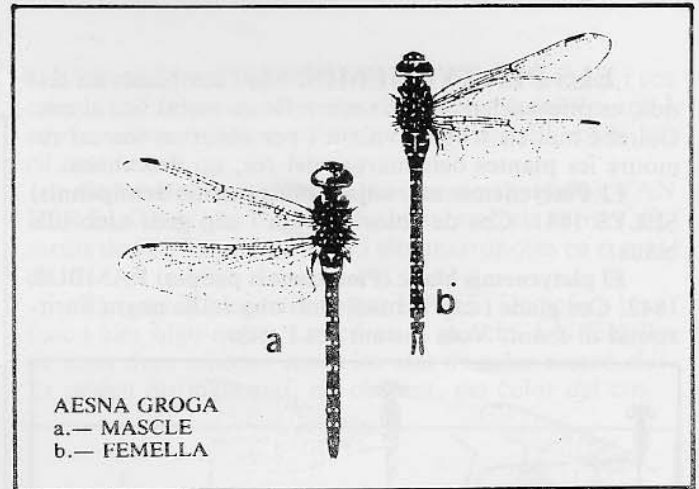
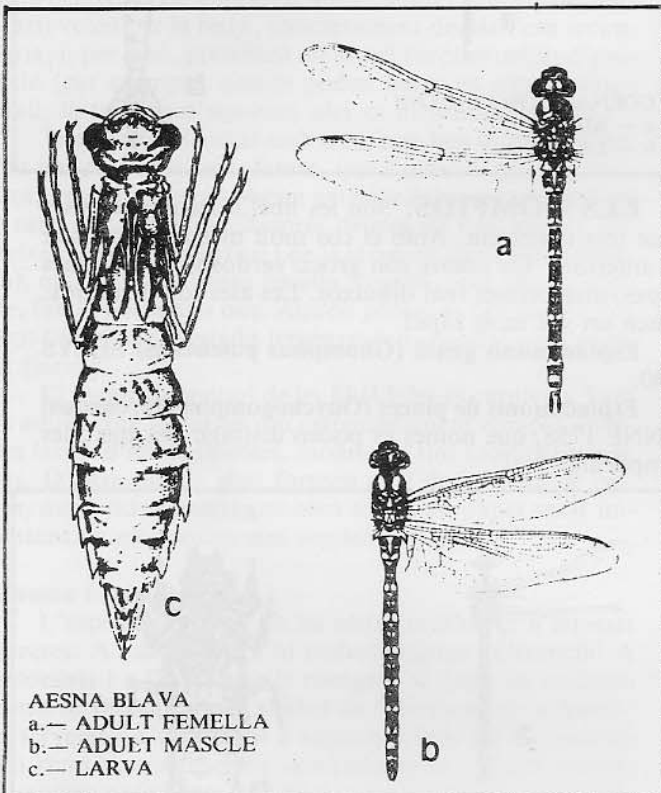


Les Libèl·lules del Pla de Salt

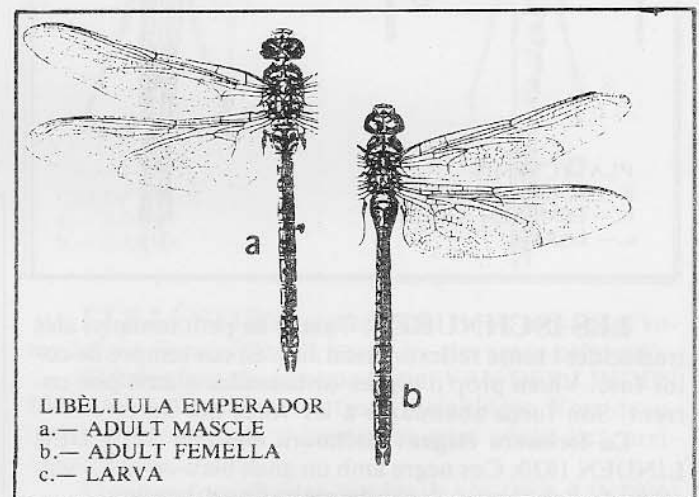
LES AESNES: Semblants a les anteriors i també molt comunes. Són, juntament amb les *Anax*, les més grosses del nostre país. Tenen un color de fons blau, groc, verd o vermell amb taques negres o negres/marronoses variables. En tenim dues.

L'*Aesna blava* (*Aeshna cyanea*) (MÜLLER 1764), de fons blau.

L'*Aesna groga* (*Aeshna mixta*) LATREILLE 1805, de fons groc.



ELS ANAX: Només n'hi ha una espècie i és la més grossa de totes. Es tracta de la Libèl·lula emperador (*Anax imperator*) LEACH 1815, de color verd-blau i ulls verds.



SERRALLERIA I FUSTERIA METÀL·LICA
EN FERRO I ACER INOXIDABLE

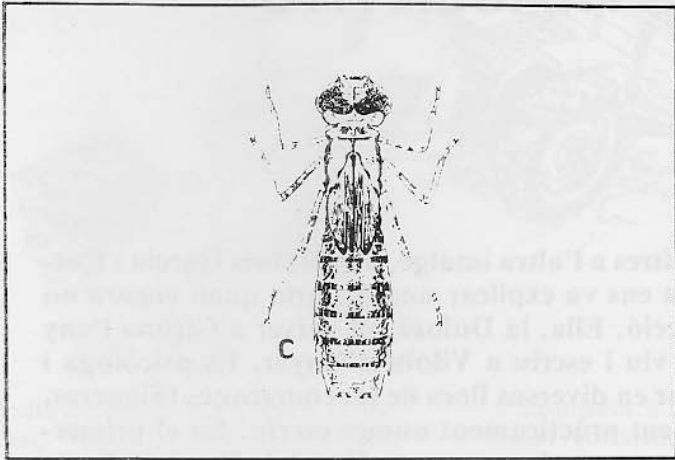
MOBRA, S.A.

Canals per a la construcció i lampisteria
Doblat de xapes i talls

TALLER: Camí antic de Salt a Vilablareix
Tel. 23 53 17

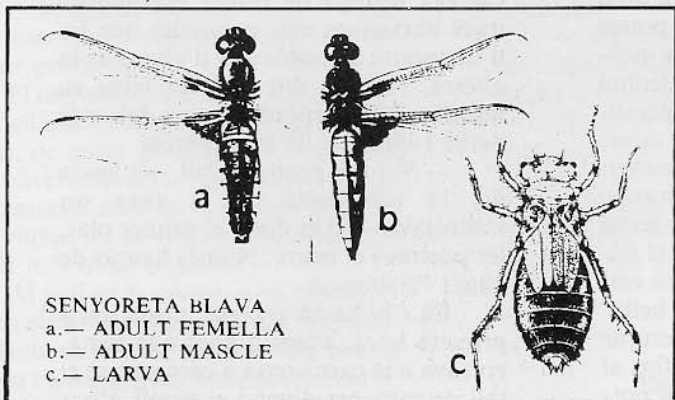
RADIO TV
electrodomestics
Joaquim Vilà Crous

Carrer Major, 243
Telèfon 23.29.71 - SALT

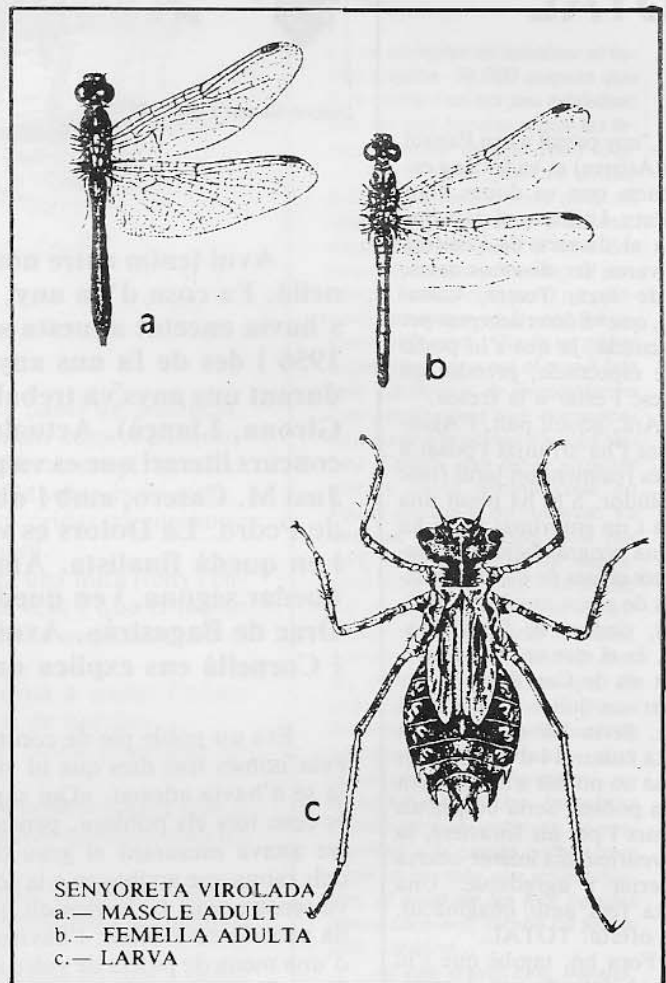


LES SENYORETES: Pertanyen a la família dels LIBELLULIDAE. Tenen el cos molt més rabassut que les altres. L'abdomen poc estilitzat i bolit al mig. Les ales són translúcides i blanques, excepte a la base, que tenen una coloració marronosa.

N'hi ha tres que es distingeixen pel color. Són la *Senyoreta blava (libellula depressa)* LINNÉ, que no sempre és blava. La *vermella (Sympetrum sanguineum)* MÜLLER 1764 i la *violada Sympetrum striolatum* (CHARPENTIER 1840).



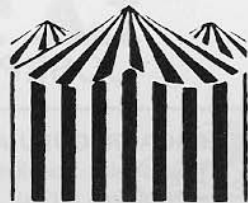
SENYORETA BLAVA
a.— ADULT FEMELLA
b.— ADULT MASCLE
c.— LARVA



SENYORETA VIROLADA
a.— MASCLE ADULT
b.— FEMELLA ADULTA
c.— LARVA

XAVIER SUNYER i BOVER
*Comissió de Ciències Naturals
de la S.E.R.S.*

**Emili
Crous**



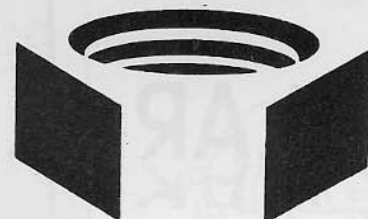
ENVELATS

LLOGUER DE CADIRES • ENVELATS
ADORNAMENTS • PISTA PARQUET

St. Jaume, 14 Tel. 24 16 47 **SALT** (Girona)

Tallers mecànics

CARPUN S.A.



Telèfon 47.60.62
Polígon industrial Inigesa

FORNELLS DE LA SELVA

L'ESTIU TOTAL

L'any passat a can Panxut (avui Atneu) es va fer una experiència que va donar bons resultats. Utilitzar el pati que hi ha al darrera de l'edifici. S'hi varen fer diversos actes, des de Jazz, Teatre, Cabaret..., que va ésser acceptat per la clientela, ja que s'hi podia veure espectacle, prendre un refresc i estar a la fresca.

Ara, aquell pati, l'Ajuntament l'ha arranjat i posat a tó, i és realment un jardí fresc i acollidor. S'hi ha posat una barra i un entarimat i s'hi ha fet una programació, que durarà tot el mes de juliol. Actuacions de grups musicals, de titelles, cinema de franc, teatre... és el que ens tenen preparat els de Can Panxut, per passar un juliol agradable i fresc. Seria bó que aquesta oferta cultural i d'esbarjo fos difosa no només a Salt, sinó a altres pobles. Seria bo per als saltencs i per als forasters, ja que veurien una imatge-oberta moderna i agradable. Una oferta feta amb imaginació. Una oferta: TOTAL.

Fora bó, també que s'hi fes una entrada per darrera, per a un millor accés.

L'oferta de Can Panxut és al carrer. Ara només hi falta allò de: quants més serem, més riurem.

G.T. RIBAS



Dolors Garcia i Cornella

CONTRASENTITS

Avui tenim entre nosaltres a l'altra imatge, a la Dolors Garcia i Cornella. Fa cosa d'un any, ja ens va explicar una història quan encara no s'havia encetat aquesta secció. Ella, la Dolors, va néixer a Girona l'any 1956 i des de fa uns anys viu i escriu a Vilobí d'Onyar. És psicòloga i durant uns anys va treballar en diversos llocs de les comarques (Figueres, Girona, Llançà). Actualment pràcticament només escriu. En el primer concurs literari que es va presentar, el va guanyar. Era el de Narració Curta Just M. Casero, amb l'obra «Albert» que s'ha editat a l'editorial El Pont de Pedra. La Dolors es va animar i es presentà al Sant Joan de Novel·la i en quedà finalista. Amb el Narració Juvenil, El vaixell de Vapor, va quedar segona, i en quedar el primer desert li varen publicar l'obra, «El Drac de Bagastrà». Avui i per als lectors de La Farga, la Dolors Garcia i Cornella ens explica una història camperola.

Era un poble ple de contrasentits. Feia només tres dies que hi vivia però ja se n'havia adonat. «Qui sap, potser és com tots els pobles», pensava mentre anava mesurant el grau d'alcohol dels raïms que arribaven a la cooperativa sense parar. Li havien dit que aquella seria la seva feina: l'havien proveït d'una mena de pipeta de vidre i l'havien fet enfilar al capdamunt d'un pedestal des d'on podia veure a bastament el tràfec dels tractors descarregant el seu embalum sucós i més enllà, tota la bellugadissa de les vinyes. Havia de mesurar l'alcohol del raïm. I ell, abstemi fins al moll de l'os, va dir que sí. I aquí potser, va començar el primer contrasentit de tots.

Un romanticisme no exempt d'una càrrega feixuga de tòpics mal païts i unes butxaques més escurades que les d'un mestre de poble dels d'abans de la guerra, l'havien dut a cercar feina en aquell poblet empordanès, un dels més petits i oblidats de la comarca:

— Si tu et portes el tall —li havia dit la mestressa de la casa on s'allotjava— jo et dono el primer plat, les postres i el beure. Només hauràs de pagar l'habitació.

Ell s'hi havia avingut. Cada dia a primera hora, abans d'anar a la feina, entrava a la carnisseria a comprar-se el tall de carn per dinar i el parell d'ous per sopar. Però aviat va adonar-se que

LA TECA
JOSEP M.^a DUBÉ

ENCARREGUEU AMB ANTELACIÓ:

- Sarsueles i paelles
- Pollastres a l'ast
- Conills a l'ast
- Ànecs a l'ast
- Canelons
- Calamars a la romana
- Plats cuinats
- Tripades, cargols, etc...



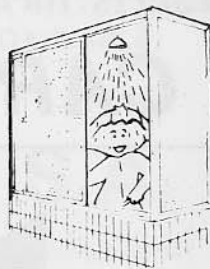
EXTENS ASSORTIT DE VINS I ESPUMOSOS

Carrer Major, 9

Tel. 23 94 79

SALT

Fàbrica de miralls
Col·locació i instal·lació
Especialitat en vidrieres artístiques
Finestres de Celosia
Mampares per a Bany



SOLARS.A.

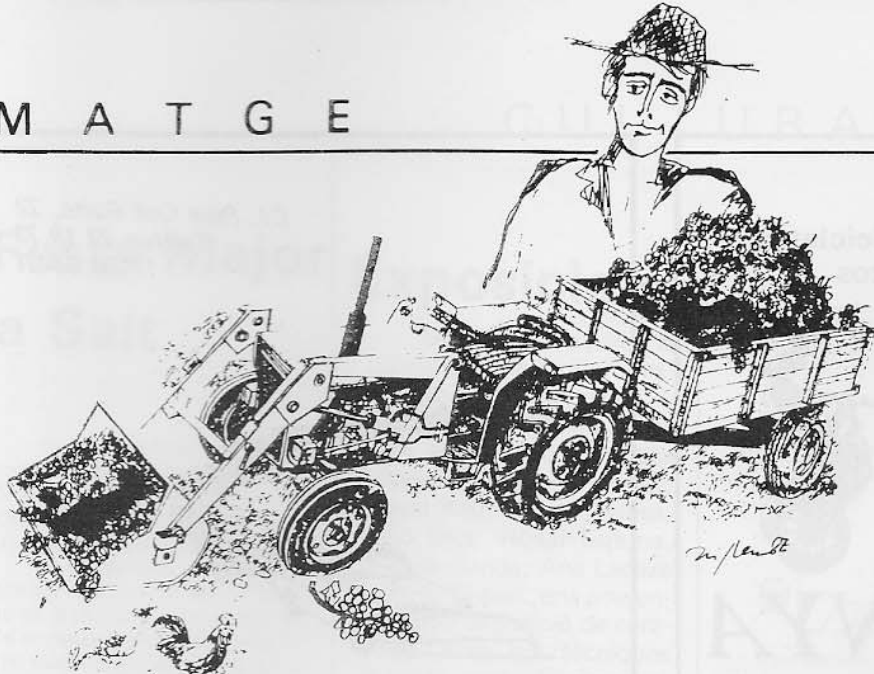
DISTRIBUÏDOR

VENTIKLAR

VENTIKLAR

VENTIKLAR

c. Joan Maragall, s/n (Zona Esportiva)
Telèfon 23.58.11 - SALT



«La sabatilla cósmica»

La va comprar de rebaixes al tallio anglès -14.000 cuques que li va costar i no era pas addidas; ara, les tres bandes sí que les tenia, de color de gos quan fuig.

Se la calça quan va arribar a casa, a quarts d'onze de la nit -massa aviat per anar a dormir, massa tard per mirar la tele-. Era excessivament còmoda, el podòlig li foteria crits però no pensava pas treure-se-la: era flonja, suau i relaxant... Se la va posar al peu dret, que era el que li feia mal. La flonjor de l'espardenya i un pessigolleig que començava a surar a la planta d'aquell seu peu d'atleta van fer-lo sospitar que hi havia alguna cosa en aquell estri que no rutllava. Va deslligar els cordons, que per cert, eren de color de moda: verd fluorescent. O, millor dit, cal dir-ho correctament, va intentar deslligar aquells cordons, que per cert eren d color de moda, d'hortera de diumenge, de color verd fluorescent. I dic va intentar, perquè aquells cordons semblaven enganxats amb super-glue 3 i, evidentment, no va poder deslligar-los. La sola va començar a abombar-se, el pessigolleig a la planta començava a ser un xic més que emprenyador, el calor de les tres bandes anava canviant, també ho feia el dels cordons...

Al cap d'uns cinc minuts, aquell seus quatre tripulants i aquella profe que no li queia gens bé. Pensant-ho bé, ni tan sols la dependenta del tallio anglès no li'n queia, de bé. Ningú no li'n queia, de bé. Nomé es mirava aquell seu estimadíssim peu d'atleta que ara acabava d'explorar i omplia tota l'estança, el menjador de ca seva, de colors orgànics tridimensionals: terra càssel, vermelló... En vi, tgota la gamma de marca mai-mieri, que fossin aquarel.les i li imprimissin el ja gran volum d'aquella sabatilla cósmica comprada a les rebaixes del tall...

Nota: *Ep! encatra no está, çò de la sabatilla. Un altre dia, que en tingui ganes, continuarà.*

res d'allò no anava mai a parar al seu estòmac. Va ser el segon contrasentit que va copsar. Si comprava pollastre, trobava porc. I, al vespre, en lloc de la truita o el parell d'ous ferrats que esperava endrapar, hi solia haver una arengada o uns bons trossos de botifarra de fetge. No calia que preguntés què se n'havia fet d'allò que havia comprat. La mestressa feia el mateix menjar per a tota la família. Volia que li portés el tall, això sí, perquè aquest era el tracte. Però després, res de preguntes.

— Jo també vaig a la vinya —va dir el primer dia— i no tinc pas temps de cuinar preferències.

El capvespre del tercer dia era més vermell que els altres, d'un vermell més encès, de color de magrana. Feia vent i les oliveres lluien un verd argentat que contrastava amb la vermellor del cel. Les vinyes no es veien pas verdes sinó tirant més aviat a grises.

Al pati de la cooperativa descarregaven els últims raïms del dia. Un tractor amb un remolc immens feia marxa enrera i amenaçava, sense adonar-se'n, un vei que traginava semals. Un altre

s'ho mirava a dos pams de distància, observant atentament com el del tractor s'acostava perillosament al descarregador de semals. De sobte es va girar.

— Eh, tu! va cridar al romàntic mesurador d'alcohol.

Però el noi era una mica lluny i entre això i que feia vent i que el motor del tractor panteixava esquerdat, no el va sentir.

— Eh, tu! tornà a cridar l'home amb les mans fent de botzina.

— Què vols? —va contestar en sentir-lo.

— Digues-li a aquest badoc que si no s'aparta del tractor quedarà com un paper de fumar!

El noi va quedar ben parat, amb la pipeta de vidre en una mà i un penjoll de raïms a l'altre.

— Digues-li tu que ets més a prop!

No puc —li va respondre— Fa deu anys que no ens parlem!

DOLORS GARCIA i CORNELLÀ



RAMON Y CAJAL 4 TEL 24 00 51 SALT
**VENDA RECANVIS
 TALLER REPARACIÓ**
 Importador per a Espanya








LA COMUNA DEL CAMPION













(C) BY DEL BOSCH

Festa Major a Salt

Entre els molts actes que es realitzaran al llarg de la Festa Major de Salt, us en volem recalcar dos que hem cregut que us agradarien a tots.

El primer que us oferim és per als mes esportistes. Es tracta de la III Contramarxa, que es fa el dissabte 25 de juliol a les 11 del matí. La sortida tindrà lloc a la plaça del Veinat i l'arribada serà a la plaça Verdaguer. Els participants l'han de fer tota de reculons i amb un pas lleuger.

Per als que busquen gresca, que no oblidin que cada dia a 2/4 de 12 hi ha ball al pati del col·legi La Farga i que poden obtenir l'abonament, que us servirà per a tots els dies menys per al 28.

El 24 de juliol hi haurà els conjunts «Slalom» i «Montecarlo» i alhora la final del concurs de ràdio Salt «Chapeau Concurs».

El dia 25 de juliol l'«Orquestrina Galana» i el conjunt «Tropicana» ens animaran la nit.

El 26 el conjunt «La Salsesta del Poble Sec» i «El Tren de la Costa».

El 27 «Setson i Blas». Ah! i, amb concurs sorpresa.

El dia 28 i per finalitzar les festes, l'espectacle de revista «RIA CON NOSOTRAS» amb Lita Claver, «La Maña».

Simultàniament als actes que es realitzaran, al Passeig de la Ciutat de Girona hi haurà els Stands de les diverses entitats de la vila Saltenca.

Exposicions

Del 6 al 30 de juliol, la Glòria Cortina farà una exposició d'olis i dibuixos.

També els mateixos dies, el col·lectiu «Formes» compost per Mercè Borràs, Roser Bou, Jaume Bujosa, Tina Díez, Roser Espona, Teresa García, Ana Lacaze i Glòria Sabarí, ens presentarà una exposició de ceràmica amb les tècniques d'argila, gres, il·lustre, esmalts de cendres, porcellana, raku i cristallitzacions.



CARTELL DE JAUME FAIXÓ
Enguany el Cartell de la FESTA MAJOR ha estat encarregat a l'artista Jaume FAIXÓ.

La iniciativa ha estat de la Comissió de Cultura de l'Ajuntament de Salt. Paral·lelament a l'edició del cartell per la «Comissió de la Festa Major», se n'han editat 100 de numerats, especials. Així mateix, durant el mes de juliol, a la sala d'exposicions del «Setè Cel» i a la sala-bar de l'Ateneu Saltenc de Can Panxut, hi hauran diverses exposicions de l'artista.

Stand de Ràdio Salt



Stand de LA FARGA



Stand de l'Agrupament Escolta St. Cugat.



II Premi a la Normalització Lingüística

L'ADAC ha atorgat el II Premi a la Normalització lingüística d'enguany al nostre Alcalde, Sr. Salvador Sunyer i Aimeric, per la seva tasca de promoció i defensa de la llengua catalana, tant des de l'ensenyament com des de l'alcaldia.

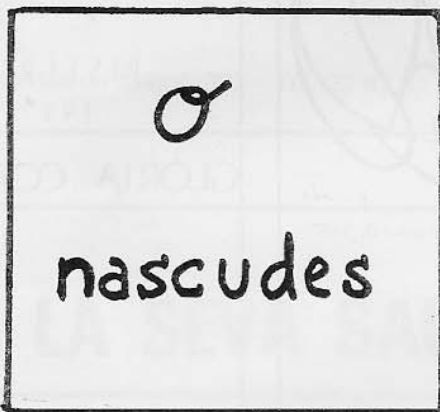
Enhorabona... i gràcies Sr. Sunyer!!



De l'esquerra a dreta: Josep Maria Balmés - president de l'ADAC - Salvador Sunyer - alcalde de Salt - Elicia Rovira - secretària de l'ADAC - Enric Matarrodona - director de PUNT DIARI - i Miquel Strubell, cap del Servei de Normalització Lingüística. Foto: Joan Castro

Salvador Sunyer, La Bressola i PUNT DIARI, guardonats

JEROGLÍFIC.—

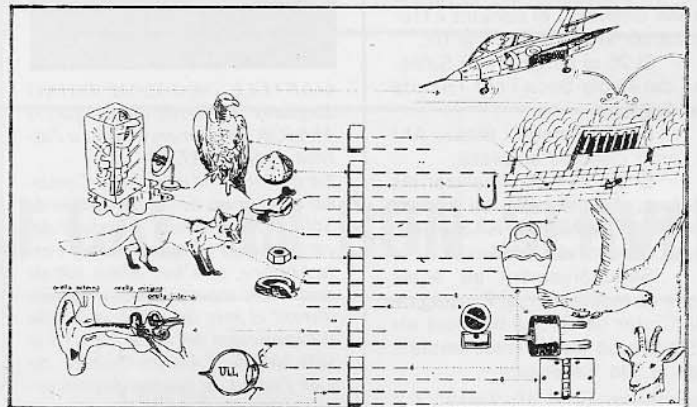


Si aneu a la platja,
compte amb les

JOC.—

Aquest joc consisteix en escriure, a sobre de les ratlletes corresponents, el nom d'allò que veieu en el dibuix. Tot seguint les fletxes. Hi ha una ratlleta per a cada lletra. Us hi hem indicat els accents i les dièresis. Al final, en els requadres verticals, i llegint-ho de dalt a baix, us ha de sortir una frase que es va fer molt popular.

Ànims, teniu tot l'estiu per fer-ho. Si no us en sortiu, truqueu al Servei Municipal de Català: 23.15.27



Sport Garatge, S.A. Josep Casals

Reparacions
Engrassament
Neteja



Passeig Marquès de Camps, 5 - Tel. 23 33 11 - SALT

Subministres Catalunya, s.l.

VOLVO

Camiones y Autobuses

Passeig Marquès de Camps, 3 - Tel. 23 33 11 - 23 78 83 - SALT

L'ACUDIT FOLL

- ZONA D'ALT RISC D'INCENDI -



aut
escola

L'auto-escola jove i diferent

LLADO
S.A.

C/. Creu, 36-38, entl. B
Telèfon 20 01 05
GIRONA

Ctra. Palamós, 58
Telèfon 49 23 47
17460 CELRÀ

CONSTRUCCIONES

XIFRA, S.A.



Passeig dels Països Catalans, 158
Telèfon 23 79 29 - 17005 SALT

LA VIDA AMB HUMOR

Somni d'estiu

La lluna amanyaga les rajoles de l'eixida. Passen uns bordegassos pel carrer, amarats de xerinola indestruable. Borda un gos. Plora una criatura, remor llunyana de l'autopista, curulla d'artefactes plens de ciutadans del Mercat Comú. Nit d'estiu. Can impossible de cigales a les Deveses i de granotes a la Sèquia. El nou rellotge del campanar — polèmica de morts enterrats a més córrer i de misses buides — en deixa anar onze. Melangia d'uns temps que no tornaran. La Quimeta xerra tota sola (o potser xerra amb el gat, o amb el marit difunt? Això no se sabrà mai, ni l'un ni l'altre no tenien o no tenen per norma respondre a la seva mestressa). Un mosquit clava les urpes a la pell immaculada del muscle. E... Ooooh!, cita el jove cadell a la femella de l'altra finestra. Més melangia d'una jovesa perduda, irrecuperable. Un ciutadà de cap país fa rebotre — en una llengua estrangera que s'ha fet, malauradament, habitual — la seva xerrameca de cervesa mal beguda i mal païda. El lladruc repetit del gos saltenc li respon que ell no és d'aquella terra. Finestres obertes i portes tancades, melangia de portes obertes i finestres tancades, quan tothom seia al carrer — la digna i necessària cadireta de balca — i comentava els darrers esdeveniments (que feia més calor que l'any passat, que la festa major d'enguany seria o havia estat menys llúida i animada que abans, que la Rosa de Cal Cucut esperava una criatura i que tothom sabia qui era el pare, que el Rector havia ensopegat al carrer Major, que l'Agutzil estava renyit amb en Sopes i que li feia denúncies per deixar en un lloc inadequat les escombraries). Abans escombràvem amb serradures i, conseqüència d'aquest fet, hi havia més escombraries que no pas deixalles a la galleda que hom treia a fora al capvespre. Això de les deixalles és cosa de ciutat. Endemès, no calia parlar de deixalles, ja que ho aprofitàvem tot. Els pantalons — llibres de color al cul — esdevenien draps diversos quan ja no donaven per encabir la part inferior dels homes i dels nens de la casa. Draps que es guardaven a l'armari o que feinejaven per la cuina.

Somni d'una nit d'estiu. Simfonia actual d'humor retrospectiu; humor que es fa enyorança i melangia.

BURXETA